

Huvittavaiset

Hää - Laulut,

Kunniallisissa Hää - pidoissa

Laulettu

Pawali Matti Pojalda Korhoim

Kautalammen Pitäjässä.

WASA, 1801.

prändetty Georg Wilh. Lindicerillä.

Rehellinen Maanmies!

Nämät Laulut, siinä yrinkertaisesa muodosa kuin ne Tehtäns suusta lähteneet ovat, annetaan nyt Sinulle huwitureri Pitokokouresä laulettawari. Ei ne ole Oppineitten kynällä piirretyt, eikä Prääntiä warten nuotillen sovitetut; raaka Talonpojan aivo on ne ylösajatellut, ja iloisella hywän-suopaisella mielellä ystävääns mieli hywäri ja huwitureri on hän ne muistostans laulellut. Mutta Ystävään seasa yri kirjoituksen oppinut rupets Laulajan suusta ne paperin päälle piirtelemään, ja tattawambain neuwosta andoi ne Prääntin ala joutua, koska ne kuulut Tehtäns suusa somast soittwan, ja näwyt soittwari huwitus aineert wiattomisa ilomenoisa.

Jos siinä, Maanmies, Ystäväs parisa hywän suopaisella sydämellä tahdot iloita iloitien kansa Jumalan pelwosa, niin siinä, näitä edellisiä wirsiä laulellesas, löydät tähän ilohon soveltan lehoituksen; niins myös hyräilet ne jälkimmäisetkin ilman pahenusta.

I. Rehottus Christilliseen Joboon Hään pidon aljetesa.

Reis. Kuin; O Jesu elämän Herra u.

Wiellet, Sisaret kaikki, Kuin tässä olemme,
Ja tähän seuraan ratki, Nyt kokoon tulimme,
Tain pidon kaunistuyer, Mieliyi ystäväimme,
Suosior keikindiser, Huwittamaan meitämme.

2. Pitom nyt alkakamme, Christittyin tawall,
Ja mielem ylöndäkämme, Sydämmell hartahall,
Sen pöidän Herran puoleen, Kuin suurest armo-
stansa, Lahjansa lainaa meille, Nautita ilon kansa.

3. Hän rawitsepi kaikki, Myös luondokappaleet,
Ne kaikkein halwemmattin, Pojat myös karnehen,
Suloisest suojaus ostaa, Eit' ylönnanna heitä,
Sill he myös owat totta, Hänen kätens töitä.

4. Waan hän on meitä luonut, Järien ja toinen
kans Kielen ja äänen suonut, Ett' hänen lahio-
jans, Kiitoyell vastaanottaa, Nautita k-htullisest,
Ja händä kaunioittaa, Aina armonis edest.

5. Kuing' me meitäm eroitamme, Luoduista hal-
wimmist, Milläs me ilmoitamme, Luondomme jär-
jellist, Ettei rukous ja kistös, Ja pyhäit palveluyet,
Nöyrä siwiä käytös, Ole sen todistuyet.

6. Waan turhaan ääni pauhaa, Kyll monen ty-
köndä, Hukkaan myös kieli laulaa, Kauneita wei-
sujä, Koska ei Hengen woima, Sielun päällä työtä
tee, Niin ääni helidst soima, Ei paljon merkitse.

7. Ei Herra sitä katso, Kuing' sanat kuuluwat,
Eit' meillä paljast tahdo, Äänemme paubinat,
* 2 Waan

Waan sanat woiman saakon, Sydämmen hartau-
dest, Ja ääni heräköön, Mielestä kiihtolijest.

8. Ett' sydän sytytetty, Kiihtoren halusta,
Ja mieli liikutettu, Hartauden woimasta,
Ain ylit' käwis kaisen, Suun kielen selityren,
Ja äänen toimituren, Wäkewäst woittajsi.

9. Kukin on kuulla saanut, Jumalan Sanasta,
Jokainen myös sen tiennyt, Jo ruoka luguista,
Ettemme koskaan söisi, Ylönpaldisuudes,
Ja watsam palvelisi, Hekumaan wäärudes.

10. Ettei niin turmelluusi, Kuumismme terweys,
Wekemme pahenuisi, Herrall tulis häwäistys,
Jos se niin tapahtupi, Pädäll tunnon ilmoituren,
Niin se myös myötäns tuopi, kowan rangaituren.

11. Ne myös kuin pidon tämän, Owat walmista-
neet, Ja jälkeen wanhan tawan, Wieraita kutsu-
neet, Muistot' ett' owat nähneet, Kuuminfa hedel-
mästä, Ne kukin täs owat tehnet, Awio rakennusta.

12. Ei heidän sitä soisi, Ett' joku pahennus,
Kuin murhen heille toisi, Wierailda tapahditi,
Ynnä iloisten kansa, Iloa pitämään, He kut-
sui ystävänsä, Ei iloa turmelemaan.

13. Waikka se tapahtupi, Täällä kyll' usiast,
Kuin ruumis kylläns saapi, Ja ruokaa runsahast,
Niin pahat pahennuret, Jo silloin wallan saawat,
Kiidat ja kirouyet, Myös ylösnousewat.

14. Sentähden Jumalalda, Hää päiwät hylä-
tään, Ja Kaikkiwaldialda, Myös ylönsatsotaan,
Ne heikot huokauyet, Kuin niissä edestuodaan,
Ja kaikki palveluret Kelpottomax tehdään.

15. Sentähden kaunihisti, Ja niinkuin Christi-
tyt, Iloa raittihisti, Pitäkäm häitä nyt, Ett'
Herra leppynisäi Katsoisi meidän päällem,
Ja meidän huokauyem Kelpaisit Hänelle.

16. Toiwottakam myös ratki, Täll nuorell va-
rille, Jong muistot' tai ilo hetki, On pandu meill
ehdolle, Ett' saisit sunauyem, Awion rakendajalda,
Eit' olis Asmodeuren, Heidän päällem waldaa.

17. Iloiset ikäpäivät, Herra heill' andakoon,
Edut ja lahjat hyvät, Armostans lainatkoon,
Että he iloitsisit, Uvio onnestansa,
Laidolla riemuitsit, Toinen toifestansa.

18. Raikki wihamiesten wainot, Heit' käyköön o-
hirse, Pahain suopain myös toiwot, Heill' tulkoon
hoviari: Tain Eijton Herra suuri, Sen kyllä tehdä
taitaa, Engelin Raphaelin, Palweluxen kautta.

19. Jumalan Pyhä Hengi, Myös heitä hallit-
foon, Ajalla nuorudengin, Wioita warielkoon,
Että puhtaas rakkauudes, Toistans taluttelisit,
Totises jumalisuudes Onneans rakendaisit.

20. O Herra heidän anna Pelwojas pyhä,
Ja kärsiwäisest aina Sun tahtoos tytä, Runnia
Nimens myös kandaä Kylaistensa keskell, Tar-
witsewill almuns andaa Iloisen andajan tawall.

21. Uvio hedelmäs, O Herra, Uun' myös su-
natun oia, Että näkisit joka kerran Lastens onnen
ilolla, Ja koss' kaunistuwat ensin, Elänet katowan
elon, Niin suo heidän Lapshensi, Tulla Taima-
han taloon.

II.

Onnen toiwotus Nuorelle Waimolle.

Weis. kuin: Esi när på ljustig blomsterplan ic.

Mä sanon suuren kiitoren Ja kiitoria paljon,
Se on mun welvollisuuden, Ja mielellän sen
sanon, Waan se on sitä wärkiä, Kuin itsekukin
tietä, Etti se tähtä sakkia Waikk' sitä paljon pietän.

2. Mut jos aika myöden annaissi, Laulella nu-
rell waimoll, Ja wanha wäki salleissi, Puhella on-
nen toiwoll, Niin minä mieli alani, Jolla ilmoit-
taisni, Ja sanosin ne sanani, Kuin tullesani löysin.

3. Jumala Raikkiwaldias, Se hyvä Onnen Isä
Uvio säädön Häldia, Kuin sitä aina lisää, An-
dakon sinun askeles, Tääd' onnelliset olla, Ja
pääll' pandut askarees, Waikk' hywin edestulla.

4. Suokoon sin saada saalista, Silloingin kuin
että luule, Ja enää olla walmisna, Kuin tarwesta.

Kaan tulee, Hän onnen sulle andakoon Karjalles
Katosjari, Toimi myös sinull pandakoon Talosa
Halidiari.

5. Ett onni sinun maatesas To hymän neuwon
pidäis, Ja Toimi sinua nostetas Kädestä nös-
wedäis, Taluttais toimiturisas, Pitämään jär-
jestyren, Ja sijwon asumisesas, Kuin tuo sull y-
listyren.

6. Ja kossas olet sulkenut, Pois sinun Jids
luota, Ja myös sen owen sulkenut, Josta nyt si-
nua tuodan; Onni sull olkoon parempi, Kuin si-
nun oma Jids, Sill se on häändä vanhempi,
Ja tawaroista rikas.

7. Olet myös eron ottanut Sun Nitins karta-
nosta, Seuramaan itses andanut Nyt tätä nuori-
ta Miestä; Toimi sull' töitä neuwokon Enä kuins
oma äitäs, Waremmin tähtes walwokoon, Ett'
aina hymin käwis.

8. Ja niinkuins olet siunattu, Mikahaan tähän
asti, Ja hymin edeskatsottu, Kuin olet ollut lapsi,
Nijn siunattu, onnellinen, Olkoon sun ikäs wieldä,
Jos suotu olis sinullen, Ett' äidixikin tulla.

9. Se kama Onni olkohon Silloingin walwo-
massa; Lapses niin kaunist kukoistakoon, Kuin lünd
itse lassa; Waarat ja wastonkänmiset Paetkon sil-
loin poses, Ja wuorokaudet iloiset Aitukoon ai-
na edes.

10. Että sun lapses kaswaisit, Rauhas ja ter-
weyhydes, Kuin istutuyet seisoisit Jids ja Nitins
edes. Ja sitte teille tekisit Wanhemman palvelu-
sta, Ja joka päivä etsisit, Werhellen elatusta.

11. Suokoon myös teidän sugusta Maan perilli-
set tulla, Omista teidän pojista Kans kyndömies-
het olla, Jotka perinds manderens Asuwat toi-
mell' kauniix, Juur' omall' käsiwarrellans, Eit'
taita niskan orjaj.

12. Tai on mun toiwotuyeni, Hywästä sydäm-
mestä, Aljettu aiwoituyeni Hartaasta kytoresta.

Jumala, Armiäs Isä, Joll' ombi onnen ohjat,
Wiel paremmin tehdä osaa, Kuin sanani tässä so-
wat.

Wäitöyxi Riitos Sanat, otettua
Nuoren Waimon andimet vastaan.

Koska Jumala, suuri Riitos, paljo Riitoria!
Jumala sulle, Jumala sulle, Olkoon palkittas;
Suokoon sulle suuren esan joka paikas tulla,
Ehdon pääldä kaikellaisista myöskin aina oika.

2. Kuulest onni kuin mä sanon: Ota hänest waari,
Weda itses hänen ykällens niinkuin taiman Kaari,
Onni sulle annettakoon karjan katsojari,
Toimi sinull laitettakoon talon halbiari.

3. Onni sun unest herättäköön joka huomenella,
Toimi sun työhön taluttakoon, olkon hänell walda,
Koska sinä itse makaat, walwokohon Onni,
Jot' ett' itse hywin tiedä ilmoittakoon Toimi.

4. Kuin nämät kari palwelewat sinua nuorudessa,
Jumala itse neuwon tietää wielä wanhudessa;
Andaa Lapset, Kuuliaiset, Poijat että Pijat,
Jotka teille elatusta yldäkollä tuowat.

5. Ettet sinä puutoresta puhu tarwitseisi
Mutta wielä toisellengin andamista olisi.
Ettet sinä walitusta wastoinkäymisestä,
Wanhemmilles, Sisarilles tarwitseisi tehdä.

6. Waan ett' päiwät lasketesans lewon sulle soisi,
Ja sutt' jälkens ylöskändes ilon myötäns toisi.
Näitä minä sydämmestä sinull toiwottaisin!
Jumala itse, Jumala itse myös sen tehdä woiyi.

III.

Joutu hyräilyret, kuin ilo on korkeimmassaan.

Esimmäinen: weis. 1. Sisi när på lustig blomsterplaa 11.
No Niehet, Niehet weikkoset, näin näitä häitä
juoan, Tuos on wiel loput endiset, toista ai-
na tuoan; Waan ei täällä kauwan eletä, ei päälle
tä.

tämän päivän, Jos ei waan poikkia laiteta kish-
loja koldän wiemään.

2. Koll pian tästä paikasta, ukot uralle joutu,
Kohmelon saawat valkastans, kuing' se sijt käypt
laatun? Waan laita Pojull naiminen, Niin pian
kuin he täyttä, Riis wuotta päälle kymmenen,
jos koht he pieny näyttä.

3. Ei sitte puutu Pitosa, jos muutoin Onni seu-
raa. Voi wihmät Poijat jott' ei nai, Pijatkii
tuolla nauraa. Mir ette liiku liukamast, näin
aika astioissa, Ja puhu Pijoiill siwemmast, kuin
huoki teille tuossa?

4. Waan eikö ole tulunna teille oikiata kassu?
Ettäkö ole kuulumana, sitä wanhaa sanan lastu:
"Rakkea muuta katupi, paits nuorra naimistansa.
Sitäpä kaikki kiiittävi, ja se on tosi kansa.

5. Kuin lassa Lapsit tekepi, ja Onni Poijan
andaa, Niin silmillänsä nääkepi, että se neuwo
auttaa. Jos toisia tehdään parhallans, toiset jo
työtä wääntä; Ann' Jumal' terweex se wanhin
Laps, jos Poika on niin khyntää.

6. Mielestän se on minungin, ehk' olen wanha
arkka, Ja taidan tehdä kuitengin, Jos kohta on
jo parta. Waan kehoituxex Nuorillen, ett' yrit-
täisit warhain, Mä mielikateest hyräilen, koss
olen idännyt harhaan.

7. Koll' sanoisin wief' sanoja, jott' toinen toi-
stans wastaa, Eik' suingan olis wanhoja, jos noi-
ta kuulla lystää, Waan ellei ensin ehollen, nytt
panna Palowijnää, Niin minä sanou Miehillen,
Olkoonpa se nyt sinään.

8. Tämäpä ombi kirkullen, kuin rattaille ihra,
Nytt laulu langee nuotillen, eng' yhtän kaipaa
Kirjaa. Kass nytt mä tahdon tanssia, jos suingin
kengit kestä, Nytt on mull mieli Morssia, jos ei
waan wanhat estä.

9. Kuin ennen Wiulit wingaisit, huonottin
silloin yritti, Kuin Pelimannit pelaisit, Wanhat
Fin,

kin wahan hyppii. Wai! Wanha pitää waransa,
ettei hän ensin huoli, Waan kuin saa wahan pä-
hänsä, kylli wirtuy suttu mieli.

10. Ei malta enää istua, waan kahden jalan
kansa, Kokepi kohta astua, Eik' kaitvaa lakkiansa.
Mieli myös nuorten tekepi, kuin Violin äänen
kuulee. Nauru suulla näkepi, et wanhoist asku
tulee.

11. He pigaan koko joukolla, lähtewät lattialle,
Tekewät tansin taitjolla, jos mingä pelin jälkeen.
Poijat sit' Polkkaa hyppelee, waan wanhat sinne
tänne, Nurkassa nurkaan kiihete; yhteenpä tuo-
kin käynee.

12. Ne warsin wanhat harmapäät, ne ilman
istuallans, Tanssi ryyryt ryyrypäädät, nostellen
jalkojansa. Tänä myöskin Emändääns, kädestä
kijnni kieppaa, Kuin kenos kaulan Ukkos kans,
sitt' pikku Polkan hyppää.

13. Poijat ne ensin pyytävät, sulhastans suo-
siolla, Wäkefin wimmerein wetävät, jos ei hän
tahdo tulla. Morsian piijat puhuvat: eikö hän
me jo mennä? Waan wirtuyis wipyyvät likille
illan päiwää.

14. Sitte he tempuut tekewät, kuin kofit maidon
keittää, Ja tansin koukut kokevat, pois nututt
pöydäns heittäin. Joll' äändä lienee wahaningin, se
paneerallit ralla; Wijnua potust päähängin
nyt nostaa leikin wallan.

15. Waan pitkät potkut pitääpi Mengin toki
rehwoitella, Saa nähä jos hän kehtaapi kessellä
ketrastella. Ei saa sen ääni langeta, ei kontit
koukkuun käy, Ei hartioillens Haunua saa pää-
stä yötä päiwää.

16. Waan jos hän suotta walittaa, kintuans
kijjari, Ja jouten katsoo, kulottaa, no miri, miri,
miri, Hän sitte puhuu palkastans? ja sanoo: kari,
kari, Pitääpi sukkaa tait' kinnasta, mull tulla an-
neturi.

17. Ei Nengin rengää häwetä, jos nyinängin
yrittää, Kuin kokee wain sen warata, ettei kowin
ylös hypyää; Toisinans jalka niukahtaa, kuka sen
sitte wastaa? Pyntä myös jostus pyllähtä, mi-
läs sen miehet maraa.

18. Isändä sitte iloisans istui putällin wiereen,
Kurkistelee kuppians, mieles on mitä lienee;
Waan taitaa kaataa, kallistaa, kullengin kupin
winaa, Käffee myös ottaa palaista sen jonga
mieli pitää.

19. Jos sitt on joku joukossa, kuin Oluttakin
ottaa, Koff' rehwestelee leikissä, ei olet tuota wet-
tä, Waan joka paikat pahendaa, ja räyhää ja
rystää, Sen miehet wäest wähendää, ja Poijat
pojes wijsaa.

20. Jokainen tuon nyt ommärtää, mihin se sit-
te pannaan, Ei tuota huoli nimittää, ja lasten
kuulta laulaa. Jof' ei taas tahdo tanssia, kuin
kuule kurauren, Waan wijsittii iouten kulottaa
sen Polka purauren.

21. Eio' siihen pakko pannakkaan, Pitäköön
mielen päässä. Ja olkoon ruokain kandajan, sille
on työtä työssään. Tait' tupakkia poltakoon, ja
jaaritelloon juttui, Kumpainis kylkeen turkat-
koon, ettei hän uneheen nukkuis.

22. Waan minä taaskin yritän, kans sulhaisemi
tanssiin, Tokk' jos mull' olta taritaan, ensinnä
kulahuttaisiin. Nyt mielelläni lähdenkin, jos ai-
wan nyinäni; Waan täytyy tulla muitengin,
koff' nousi pelin ääni.

Toinen. Weis. Kuin: Det war en gång en Sotare re-
Me kuin Häissä, olemme, Olta, Winaa, juo-
mas, Ja kuin tässä heilumme, Kyllin kofid
shömäs, Laidaisimme tarwitaa, Merkittistä mes-
sua, Rannun kunniax weisattaa, Sitä tyhjetes.

2. Kyll' sen tiedän sanoa, ja sanani myös wa-
statt, Ehf' eu wijsiti wannoa: ett' jos olla maltat,

Wa

Wähemmällä Wiinasta, ja säälit Olut tuopista,
Kokan päälle juomasta, paljot waiwat wältät.

3. Waan tuost on turha puhella, kowitella lau-
luun, Parempi on jutella, tässä kowall kannun,
Kuinga Miehiet endiset, Oiva ukot muinaiset,
Oivat häitä juoneheet; Osannengo oikein.

4. Mutta jos ei annetaa päälle saadun eiseen,
Neljännestä rynnä, en mä wirku äänen. Tanssi
poti rallitrai, hospin toffra förstet pai, Anna mi-
nun olla, leikillisey tulla.

5. Sillä Kaarit endiset; pohjaisella puolla,
Pito Muorit muinaiset, sanoit saawan olla,
Köwösen ja kerkian, mielä myöden tärkian
Tanskimahan taitawan, pohjalaisen polskaa.

6. Jos eu warsin taidaisi, Herras wden wi-
staa, Engä tehdä jaxaisi Kokonaista kontraa,
Ompa tuota tuossakin, jos mä taitojll taidaisin,
Pijan paris pulskaisen, ringis rinnan yrittää.

7. Se on nuorten asia, Tlo menois häiden,
Että aina marsia, juuri pelin jälkeen, Jossa en-
nen erisää, on jo ollut parisa, Näisä yrittysää,
taitawatkin nulkan.

8. Jkä puolet istukoon, wanhat parta Kaarit,
Lupakkia poltakoon, pitäin kannust waarin.
Wastaturin katsokoon, Haluisians halaitkoon,
Niisku sarwest haistakoon, Musta röjyt Muorit.

9. Ja jos suingin jaxaisit, Kaarit että Muorit,
Että hekin tanssist, kehoituyens nuoret,
Wanhan kansan tavalla, pikkuisengin haawalla
Kopistaisit jalwoilla, Ollis hywin suotu.

10. Waan ei pidä hypättää, noska warpahalle,
Kahtomata karattaa, kowin korkialle,
Sillä kelin tapahtuu, että jalka niukahtu,
Peräpuoli leikahtuu, siitt' se jääpi silkään.

11. Olkä parka itse myös, jos hän suingin jout-
taa, Pitää olla tässä työs, ei saa uni woittaa.
Morsiangin piiskoinens, Maito wellin joutues,
Saapi tempun tehdä, ett' on lysti wähdä.

12. Tuskin tohdiin muistuttaa, kuinga Kengin rengää, Alte alat ruskottaa; se on Kengin wirka, Nhä päättä yrittämäs, olla muita pyyttämäs, Wakkisingin waatimas aina joka laadun.

13. Jos ei hän ole joukossa, päiwäll' että yöllä, Mutta makoa loukossa, niin hän saapi kyllä, Eysättä pois wirastans, olla paitsi palkastans, Ehdä omast laukustans, eikä toiste tulla.

14. Vielä muistan wimmeyi, iteyeni tässä, Mit' on tapa suomeri: että meidän häissä, Jos on wiljaa wiinassa, juuri kyllä juomassa, Isäämängin tahdosta, saapi olla päissään.

15. Kuin waan sitte sijwon kans ilman koiran kuri, Menettäapi aikojans, eikä jotka juonij, Waan toimell näyttää kunnians, ja huomen kunnun juodesans, Uuua myös reimet kulkarons, ja welkans riimist suorij.

16. Waan se joka ottelee ja haasteleepi riidan, Joutawista juttelee; sen mä sanon suoraan, Että wastoin tahdoans, päätans myöden kohdastans, Kaiken pahan menon kans, täytyy panna pahnaan.

17. Mut' ei aiwan yrinäns, händä sinne panna, Waan se wanha ysläwäns pitää olla kansa: Kolmioinen Rohmeloo, jonga kansa iuttelo, Käyhäilöö ja riitelöö, niinkuin kari wanhaa.

18. Mitäs Michet luulettee, toi on juoppon junta; Koska näitä luulettee, toff ko päässän tuntuu? Tuntu päässä minungin, stan ryppyn kuitengin, Ja jos mä tuosta wäsyisin, panen maata pantoll.

19. Tästä nuorill laulelen, hywän neuwon annan: Wuoksi lugun jälkehen, kaikki Poijat naiwaan; Waralliset warsingin, tilalliset nuoretkin, Pitää paris piikaisen meille häitä tuomaan.

20. Ni jos aina naidaisin, Jumal sois Oluen ainan, Että häitä saadaisin, sitä minä toiwon. Minä myöskin samallaa, juuri sillä tawallaa, Ehkä tällä hawallaa, itse tehdä laikon.

21. Erallillallil lastillai, toffra förset hopsin, Näinpä empen joukon sai taipumahaan tanssin, Erullä töitä tehtänen, Koff on saatu nakkaseen, Tässä hän nyt nähtänen, toff ko miehiet marssii